

Splošen preobrat na Romunskem.

JULIJ MANIU BO SKUŠAL REFORMIRATI DRŽAVNI USTROJ

Novi ministrski predsednik Maniu bo uvedel dale kosežne izpremembe. — Vlada bo ustavna. — Armada in sodišča bodo neodvisna od političnih strank. — Tujezemski kapital bo pripuščen v deželo.

BUKAREŠTA, Romunska, 29. novembra. — Vlada Julija Maniu je izdala včeraj proglas, ki obeta popolnoma preurediti romunsko državo.

Dozdaj so bili javni služabniki, kot naprimer sodniki in armadni častniki, pod vplivom političnih strank.

Zanaprej bosta armada in pravosodje neodvisna od politike.

Postave, ki jih je izdal Bratianu leta 1924 ter se tičejo tujezemskega kapitala, bodo razveljavljene.

Sprejete bodo nove postave, ki bodo pripustile tujezemski kapital v deželo.

Tudi pereče vprašanje manjšin bo rešeno in sicer v soglasju z ustavo in z zahtevami modernega časa.

Julij Maniu pravi v svojem manifestu, da se bo Romunska preosnovala na ustavnem temelju po vzgledu zapadnih držav, ki so na tem temelju tako lepo napredovale.

Poglavitno pozornost bo posvečala vlada ekonomskim zadevam, kajti Romunska je izrazito agrikulturna dežela.

Državna blagajna ima sedem milijard lejev pri manjkajajo, kar bo pa mogoče pokriti deloma z umnim gospodarstvom, deloma z zunanjim posojilom.

Maniu izraža vse zaupanje Ligi narodov ter smatra to organizacijo kot najboljšo jamščino za mir.

Manifest je bil po vsej Romunski sprejet z velikim navdušenjem.

HOOVER V COSTA RICU

Pet tisoč costariških šolarjev je pozdravilo novo izvoljenega predsednika. — Tvorili so častno stražo v San Jose.

SAN JOSE, Costa Rica, 29. novembra. — Dva dni preden sta v življenju novoizvoljenega predsednika Hooverja.

Gotovo se še spominja častne straže dne 4. julija 1919, ko je obiskal Varšavo, kjer se je boril ameriški relief eno leto po nje govornim vodstvom, da odvrne stradanje in lakoto. Tedaj ga je sprejela hvaležna Poljska, ne z vojaško stražo, temveč s parado skor 100.000 otrok.

Ta mišna dežela, Gosta Rica, nima dejanske vojske. Od njenih 500 vojakov jih 300 igra v vojaških goibah. Postavlja se, da vzdrži mir ter brani samo sebe s tem, da gleda, da je mednarodno pravica in da se poslužuje arbitraije, kadar so drugi krivični napram njej.

Da izrazi to in se postavi tudi v vzgojo, je dala Hooverju častno stražo, sestavljeno iz pet tisoč otrok in njenih ljudskih sol.

Celo pot med postajo in glavnim stanom ameriškega poslanstva in od tam do "Rumene hiše" so Costaričanci robili seste ter mahali s pestrebaravnimi zastavicami.

Drugi dogodek je obstajal v tem, da je prišel predsednik republike, Gonzales Viquez, častiti

ljiv star mož, k sprejemu Hooverja po noči, katero je preživel z vodstvom pomožnega dela v preplavljenih okrajih dežele. Da dosepe pravočasno, je prebredel reke v lo pasu.

Simbolično za to mišno mesto s svojim gorskim ozadjem je, da je sicer čakalo do tega leta za moderni tlak, da pa je zgradilo leta 1897 iz svojega kavno-eksporinoga dayka krasno Narodno gledališče, v katerem je včeraj pogostilo Mr. Hooverja.

Costaričanci, niso le močni ljudje, temveč izgledajo tudi zelo čedni. Hoover je dosegel izvanredni uspeh v deželi.

Trije rudniški uradniki ubiti v Kentucky.

WILLIAMSON, W. Va., 29. novembra. — V Himler rovu pri Himlerville, Ky., dvajset milj od tukaj, so včeraj našli mrtve tri rudniške uradnike. Domneva se, da so vsi trije stopili v rov v srhu inšpekcije, pri čemur so zašli na neko mesto, kjer se je namet, da gleda, da je mednarodno pravica in da se poslužuje arbitraije, kadar so drugi krivični napram njej.

Povišana prevoznina v Baltimore.

BALTIMORE, Md., 29. nov. — Povišanje prevoznine na deset centov, ki bo uveljavljeno v soboto, je bilo avtorizirano od Public Service komisije. Kompanija bo apelirala, da dobi strogo izvedbo, kar je deseterentne prevoznine.

MUSSOLINI V PARADI

talijanski ministrski predsednik Mussolini je svečano otvoril novo cesto med Rimom in Ostio. Svečanost se je vršila ob priliki šeste obletnice fašistovskega pohoda proti Rimu.

STRAHOVITA ŠKODA VSLED VIHARJA V CENTRALNI EVROPI

Razvaline in smrtni slučaji posledica viharja ob francoski obali. — Razvaline so nakupičene ob celem Kanalu. — Voda meče mrtvece na suho. Garonna je narasla. — Sneg v Pirinejih.

PARIZ, Francija, 29. nov. — Severozapadna obal Francije je predstavljala včeraj dolgo vrsto razvalin, od trupel pa do zapuščenih ladij in zabojev oranž, katere so razburkani valovi sprali s krovov tovornih parnikov. Od viharjev izmučenim francoskim mornarjem so pretile nove zadrege vsled dvigajočih se vetrov.

Morje je razbilo nasipe ob obali Pikardije ter preplavilo ceste in polja do Le Trepot. Tristo čevljev konkrutnega nasipa je bila odnešenih pri Boutainville. Normandija in več neidentificiranih trupel je naplavilo morje v ta kraj.

Chausey semaforška postaja je signalizira v Cherbourg, da je velika nemška šolska ladja s tremi jabolji, Pommern, zapuščena ob obali Normandije, popolnoma brez jabolov. Bila je zapuščena pred več dnevi v Kanalu, potem ko je bilo osemdeset kadetov rešenih s pomočjo vrvi ter priveženih na neki vlačilni čoln.

V Bordeaux kjer se je zopet pojavilo slabo vreme, so bili bregovi preplavljeni od naraslega vodov. Garonna. Nobene ladje niso mogle priti v pristanišče ali pa oditi iz njega vsprito težkega morja.

Vsi navigatorji so bili posvarjeni, da je ugasnila trajna luč pri La Croix, ob skrajnem koncu Bretonske. Radi viharja je bilo nemogoče, zopet prižgati to luč.

Medtem pa se je pokazala nasilnost viharja v notranjosti dežele v besnih vetrovih. Težak sneg je zadel v Pirinejih, Vogezih in Juri. Od enega do starih in pol čeljev snega je zapadlo v gorah.

Povodnji v rekah so polegale, a domneva se da je to le začasna priklazen in da je pričakovati še več visoke vode.

Dosmrtna ječa radi prohibicije.

FLINT, Mich., 29. novembra. 37-letni Channie Tripp, ki je bil že četrtič spoznan krivim kršenja prohibicijskih postav, je bil včeraj obsojen na dosmrtno ječo v Marquette jetnišnici. Njegova žena, Winifred Tripp, je bila v soboto radi aličnega prestopka obsojena na osem mesecev ječe.

COOLIDGEOV SIN SE JE ZAROČIL

Objavljena je bila zaroka Miss Trumbull, hčerke guvernerja, s predsednikovim sinom, John Coolidge.

HARTFORD, Conn., 29. nov. — Obenem s proslavo petindvajsete obletnice poroke, sta guverner in Mrs. John Trumbull včeraj zvečer formalno objavila zaroko svoje najstarejše hčerke, Florence, z John Coolidge, sinom predsednika Coolidge in njegove žene.

Objava je bila napravljena pri obedu, ki je sledil proslavi srebrne poroke v Farmington Country klubu.

Namignilo se je, da se ne bo vršila poroka pred poletjem, da se na ta način izloči možnost poroke v Beli hiši. Cerimonija se bo najbrž završila na domu Trumbull, v Plainville, Conn.

Prvič se je govorilo pred enim letom in pol, da se bosta Florence Trumbull in John Coolidge nekega dne poročila. Med njima je obstajalo že več let trajajoče prijateljstvo. Predsednikov sin, ki je bil še dijak v Amherst, je pogosto preživel konce tednov pri družini Trumbull.

Vedno pa se je zanikalo, da obstaja kakšna zaroka in sicer do časa, ko se je Miss Trumbull vrnila iz Evrope tekotom zadnjega septembra. Nato so priznali, da obstaja "sporazum", a imenovali poročila o zaroki prenačljena. John Coolidge, ki je star dva in dvajset let, je dočrščl spomladi Amherst College ter je stopil na

PREDSEDNIK NA POČITNICAH

Višina Blue Ridgea v Virginiji je poostрила tek predsednika Coolidgea za pojedino na Zahvalni dan. — Deležen je bil vojaškega sprejema.

STAUNTON, Va., 29. novembra. — Vrhu Blue Ridge pogorja, obdana od krasnih razgledov na griče in doline, sta predsednik Coolidge in njegova žena včeraj pričela s svojimi počitnicami za Zahvalni dan.

Včeraj jutraj sta zapustila Washington s posebnim vlakom ter dospela v Waynesboro, v bližini Staunton, bo dveh popoldne. Nato pa sta se odpeljala po strmi in vijugasti cesti v Swannanoa Country klub, ki je bil izročen Coolidgeu za počitnice.

V Waynesboro je bil Mr. Coolidge sprejet na resnično predsedniški način. Dolga vrsta kadetov iz neke vojaške akademije je stala pozorno, dočim je igrala godba neko popovko. Nad vsem tem prizorom pa je bilo slišati pozdrav 21 topovskih strelcev. Cela vrsta avtomobilov in spremstvo državne policije iz Virginije sta čakala, da spremita predsednika v klubov dom.

Klubna hiša stoji na višini 2400 čevljev. Na zapadno stran se širi zgodovinska Shenandoah dolina in proti severu leži na Rockfiss Gap in oba sta ločena od dolgega obronka gričev. Na vseh straneh pa je daljno obzorje prekinjeno od vrhuncv Blue Ridge gora.

Predsednik Coolidge in njegova žena bosta danes potovala v bližnji Charlottesville, Va., dom Thomas Jeffersona in jutraj bo prisostvoval posebni službi božji za ta dan.

Iz Charlottesville se bo vrnila cela skupina v klubno hišo, kjer se bo vršil zvečer zahvalni banket.

Bolezen neke ženske iz predsednikovega spremstva je izpremenila načrte v zadnji minuti. Polkovnik Coupal, zdravnik Bele hoše, je ostal v Washingtonu, da streže bolnici in njegovo mesto je zavezal neki drugi mornariški zdravnik.

Državni pravdnik pod obtožbo.

MARION, Ill., 29. novembra. — Arlie O. Boswell, državni pravdnik v "Krvavem" Williamson okraju je bil aretiran na temelju nekega sodniškega povelja zveznih oblasti radi zarote s kršenjem prohibicijskih postav. Njegov termin kot državni pravdnik bo v kratkem potekel.

Lord Cecil želi mornariški dogovor

LONDON, Anglija, 29. nov. — V nagovoru pred komitejem Lige narodov v poslanski zbornici je izjavil lord Cecil včeraj zvečer, da smatra še vedno mogočim mornariški dogovor z Združenimi državami.

Prvi korak proti razoroževalnemu dogovoru mora biti pogodba med Združenimi državami ter Anglijo. Izrekel se je za absolutno, matematično enakost v tonah ter tudi glede topov.

to v službo pri New York, New Haven in Hartford železnici.

SWANANOA CLUB, Va., 29. novembra. — Ko je dospela semkaj novica, da je guverner Trumbull objavil zaroko svoje hčerke z John Coolidge, sta šla predsednik in njegova žena že spat in nikakih komentarjev ni bilo na razpolago.

ANGLEŠKEMU KRALJU SE JE ZDRAVJE IZBOLJŠALO

Kabinet je bil zagotovljen, da je kralj boljši. — Princ iz Walesa čaka križarko, ki ga bo odvedla domov. — Objavil je svoj lastni sklep, da se vrne, ko se je razpravljalo o vprašanju zelo kratkega regentstva.

LONDON, Anglija, 29. nov. — Kralj Jurij se počuti nekoliko boljše. Lancelot Johnson-Hicks, sin ministra, je rekel na nekem obedu v Twickenham včeraj zvečer, da se je sestal s svojim očetom, ko se je slednji vrnil iz Buckingham palače in da mu je slednji povedal: — Nobenega dvoma ni, da se kralju zdravje izboljšuje.

ZEPELIN NOVEGA TIPA

Zeppelinove naprave v Nemčiji grade velikansko aeroplansko ladjo povsem novega tipa. — Nadaljni načrti Zeppelinovih naprav.

FRIEDRICHSHAVEN, Nemčija, 29. novembra. — Medtem ko se še razpravlja o prednostih in slabih straneh Graf Zeppelina, grade v Dornier napravah ob Bodenskem jezeru povsem tiho velikanski aeroplan za transoceansko službo.

Dornier naprave so zvezane z Zeppelinovimi napravami. Z zgradbo se je pričelo že pred več meseci v delavnicah v Altnersheim, na švicarsko strani jezera. Nikdo ni bil pripuščen v delavnice in vse se je vršilo strogo tajno, kot v vojnem času.

Ta novi aeroplan ni mogoče povečanje dosedanjega Dornier aeroplana, temveč gre pri tem za povsem novi tip, ki bo, kot se domneva, rešil vprašanje, če bo zračna ladja ali pa aeroplan transoceansko zračno prometno sredstvo bodočnosti.

To novo zračno ladjo grade za nemško zračno Hansa ter bo stavljena v službo za promet preko južnega Atlantika, preko Kanarskih otokov na obal Brazilije.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI.

ZEPELIN NOVEGA TIPA

Zeppelinove naprave v Nemčiji grade velikansko aeroplansko ladjo povsem novega tipa. — Nadaljni načrti Zeppelinovih naprav.

FRIEDRICHSHAVEN, Nemčija, 29. novembra. — Medtem ko se še razpravlja o prednostih in slabih straneh Graf Zeppelina, grade v Dornier napravah ob Bodenskem jezeru povsem tiho velikanski aeroplan za transoceansko službo.

Dornier naprave so zvezane z Zeppelinovimi napravami. Z zgradbo se je pričelo že pred več meseci v delavnicah v Altnersheim, na švicarsko strani jezera. Nikdo ni bil pripuščen v delavnice in vse se je vršilo strogo tajno, kot v vojnem času.

Ta novi aeroplan ni mogoče povečanje dosedanjega Dornier aeroplana, temveč gre pri tem za povsem novi tip, ki bo, kot se domneva, rešil vprašanje, če bo zračna ladja ali pa aeroplan transoceansko zračno prometno sredstvo bodočnosti.

To novo zračno ladjo grade za nemško zračno Hansa ter bo stavljena v službo za promet preko južnega Atlantika, preko Kanarskih otokov na obal Brazilije.

Kronanje zopet odgodeno.

TIRANA, Albanija, 27. nov. — Albanska vlada je sklenila odgoditi kronanje kralja Zoguja do aprila, ker ni zaenkrat primernih stanovanj za goste, katere pričakujejo iz inozemstva.

Sedaj grade novo palačo za Zoguja in hotel za obiskovalce.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	500	\$ 9.30	Lir	100	\$ 5.75
"	1,000	\$ 18.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	300	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	500	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma z našim zvezam v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih lirah ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIH "NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Za pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

REZERVNI FOND

Problem brezposelnosti je eden najbolj resnih, s katerimi se ima pečati Amerika.

Statistika ugotavlja, da je sleherni leto par milijonov ljudi brez dela in zaslužka. To je takih ljudi, ki bi radi delali.

Če nastopi kriza v kaki industriji, poženejo delavce enostavno na ulice, kjer so sami sebi pripušeni. Podpora, ki jo dobivajo od unije, je le malenkostna.

Novoizvoljeni predsednik Hoover je mož velikih organizatoričnih zmoglosti in je že sestavil načrt, kako bi se brezposelnosti odpomogli.

Načrt je kaj priprost.

Vsaka občina, county, vsaka država in zvezna vlada naj bi vsako leto namenila gotovo svoto za javna dela.

Ta denar bi ostal nedotaknjen, dokler bi ne znašla skupna svota tri milijarde dolarjev.

To bi bil potem nekak rezervni sklad za hude čase.

Ko bi se pojavila brezposelnost, bi se začelo graditi ceste, nasipe itd. na račun tega sklada.

To je vsekakor lep načrt in koristen predlog.

Toda neka čudna misel se vsiljuje človeku, ko razpravlja o vsem tem.

Ali niso republikanci prerokovali največjo prosperiteto, v slučaju, da bo izvoljen njihov kandidat?

Ali niso obetali, da bo imel sleherni delo, če bo le hotel delati?

Ali niso prerokovali napredka ne pa zastoja v industriji?

Zakaj potemtakem predlog glede rezervnega fonda?

NAJNOVEJŠA MUSSOLINIJEVA ODREDBA

Svoboda gibanja je treba smatrati za eno najbolj histvenih izmed človeških svobodščin.

V Italiji pa ni te svobode. Dekret, s katerim je bila prepovedana, je vsebovan v najnovejšem Mussolinijevem ekonomskem programu.

Neštete italijanske kmetije so v zelo slabem stanju.

Kmetje so začeli opuščati obdelovanje zemlje ter se seliti v mesta. In tako so postala nekatera mesta preveč obljudena.

Najnovejša Mussolinijeva povelje se pa glasi:

— Nihče se ne sme s kmetije zastalno v mesto, če nima za to izrecnega dovoljenja lokalnih oblasti.

Nadalje imajo lokalne oblasti, ki so seveda pod absolutno Mussolinijevno komando, pravico izgnati iz mesta vsakega, ki se je tja priselil s kmetije.

Višek ostrosti pa tvori sledeča točka v prepovedi: noben kmet ne sme brez dovoljenja oblasti zapustiti svoje kmetije.

To že precej diši po srednjeveškem tlačanstvu. Toda tlačanje so imeli že vsaj nekaj od tega, ker so bili priklenjeni na svojo zemljo.

Graščak je v slučaju nevarnosti tudi kmeta branil, vedoč, da je kmet njegova največja opora.

Italijanski kmet pa ne bo imel drugega zadoščenja kot privilegij, da sme producirati pridelke ter s tem pomagati vzdržati italijansko trgovino v ravnotežju za večjo čast in slavo fašizma.

Ni je bolj enostavne stvari kot izdajati povelja. Uveljavljati jih je pa težje. O tem se bo tudi Mussolini prepričal.

On pravi italijanskim kmetom: — Marš iz mesta nazaj na kmetije!

In kmetje gredo.

Vsem je pa znana zgodba o konju, katerega je lahko privedi do vode, dosti težje ga je pa prisiliti, da bi se vode napil.

HOOVERJEV KIP

je napravila znana ameriška kiparka Miss Livia Marracci.

Dopisi.

S pota.

November mesec je predzadnji v letu 1928. Leto se bliža zatonu in bo kmalu izginilo v večnosti.

To pišem v Dubuth, Minn. Čital sem, da bo tukaj pel baritonist kratkeve opere v Ljubljani Mr. Anton Šubelj. Nehote se mi poraja misel: kelo po dvajsetih letih v teh krajih poslušal in razumel slovensko pesem?

Ko sem v prvič čul pesem "Kje je moj mili dom", sem pomislil na naš mili dom, ki združuje pod lastno jarmom. Mislil mi ubajajo v domovino, katero sem zadnjič obiskal pred dvajsetimi leti s prvikom, danes že pokojnim Buhom. To je bil njegov zadnji obisk in moj mogoče tudi. Potovala sva skupaj po lepi Gorenjski, kjer je blagi mož v Lučnah praznoval 50. letnico mašništva. Vse je bilo živahno in veselo, najbolj pa oni, ki so kar na preste šli, koliko dobe od "hogatega mašničarja". Raznesla se je bila celo govorica, da bo na milijone kron razdelil. Vse je hotelo biti z njim v sorodu, če v bližnjem, ne, če vsaj v devetem kolenu. Tę govorice sem sprva smatral za šalo ter v šali izrekel, da sem jaz oni, ki bom pomagal deliti, so me vsi nestrpno vpraševali, kdaj bo pričekal delitve. Kar peš sem jo ubral doli do Trate, da sem se izognil vprašanjem. Ljudstvo ni vedelo, da si je pokojni Buh izposodil denar, da ja zamogel obiskati domovino. Ko sva tam opravila obiske, sva na Brezjah končala slovesnost onega dne. To je bilo onega dne, ko so v Ljubljani ustrelili Landra in Adamiča. Tisti dnevi mi bodo v spominu.

V dvajsetih letih se je marsikaj izpremenilo. "Kje je moj mili dom" — vzdihuje pod lastnim jarmom pol milijona naših rojakov. Seveda le pridušeno, kajti v slovenskem jeziku naglas vzdihovati je že izdajstvo. H koncu še nekaj. Ker poje Mr. Šubelj po raznih naselbinah, naj bi ga navdala narodna zavest ter

na bi priredil koncert za Vilharjev in Cankarjev spomenik. Prvi bo stal v Planini, drugi pa na Vrhniki.

Pozdravi!

Marija Pogorelec.

Barberton, O.

Kot čujemo, bomo imeli tukaj v Barbertonu prišlo se prijetno zabavati na večer 8. decembra. Ta večer priredi zabavo tukajšnji domači kvintet in to prvič javno. Kdor pozna in ve namen kvinteta, se gotovo udeležiti te zabave. Tukajšnji slov. dram. klub "Slovenija" ve, kaj je potrebno vsakemu kulturnemu društvu. Radi tega se je zavzelo, da deluje skupno s tukajšnjimi pevci in bo iz prijaznosti vpriporili omenjenega dne igro "Županova Miska". Mi ostali pa podpirajmo kulturne kuje z našo udeležbo. Vabljeni smo vsi brez izjeme.

Kot se čuje, bo izvanredno zabavni večer. Pridimo časno, kajti program se prične točno ob 7. uri zvečer.

Nazdar!

N.

PAIN-EXPELLER

Le za zunanjo uporabo pri Bolnih mišicah

Prvotnih prehladnih bolečin v prsih Oskorcelm tliniku Bolečinah v hrbtu Izvinih in Prvlečenjih Nevralgiji

Dobite prilegal ANCHOR trgovska znamka na vsakem zavoju vas zavaruje.

Kritična, ki nudi polna navodila ter opisuje številne uporabe PAIN-EXPELLER-ja, je priložena vsaki zavitki.

V vsaki lekarnah 35c in 75c. Ali direktno iz:

The Laboratories of F. A. RICHTER & CO. 100 WEST 42ND STREET, N. Y. C.

KILLS PAIN

POVIŠANE OBKLESTI ZA VLOGE

Sklenili smo zvišati dosedanje obrestno mero za vloge na SPECIAL INTEREST ACCOUNT od 4% na

4 1/2%

ter bomo pričeli s tem obrestovanjem

1. JANUARJA 1929.

Z ozirom na to priporočamo rojakom, da zvišajo do tedaj svoje vloge.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

SPREMENBA TELEFON-SKE STEVILKE

Naznajamo, da nam je spremenila telefonska uprava dosedanje tel št. Cortlandt 4687, v **BARCLAY 0380.**

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
New York, N. Y.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Zagonetna smrt divjega lovca.

V okolici Vinice so sredi polja na lovišču grofa Bamberga našli mrtvega znanega divjega lovca Josipa Jerneja. Zraven njega je ležala puška in pet ustreljenih fazanov. Naboji ga je zadel v prsni koš in v vratne žile.

Kdo ga je ustrelil, ni znano.

Napad na tovarni vlak.

Železniška proga Pragersko-Ptuj je zadnje čase stalno ogrožena od nevarne vlomilke in napadalke tolpe, ki so jo železniški uslužbenci že večkrat opazovali, kako je vtrgala na mimoidoče vlake. Ti sumljivi elementi so poskusili že nekočkrat napasti tovarne vlake in jih opleniiti, kar pa se jim je doslej vedno izjalovilo.

Železniška uprava je zaradi tega prosila policijo, na stalno spremetno v vagonih na tej progi. Zlikovci pa se tudi tega nadzorstva niso ustlašili in so ponovno napadli tovarni vlak.

Napad so izvršili na postaji Sv. Lovrene na Dravskem polju. Bil je okrog 10 napadalec, ki pa so pobegli, ko slišali strele policij. organov, ki so napadalec pravočasno opazili.

Grozna smrt žagarja.

V žagi na Bregu pri Ribnici je bil kot žagar zaposlen 19-letni Jože Šmale iz Dolenjih Lazov. Ko je v nekega dopoldne odprl žago, je šel, kakor navadno, na hodnik, ki vodi nad jezerom v mlino. Ko se je kmalu nato žaga nastavila, je slučajno navzoči gospodar žage šel pogledat, ka je je temu vzrok. S strahom je opazil, da leži Šmale mrtve pod kolesjem, ki mu je popolnoma strlo prsni koš.

Kakor je dogmala preiskava, je Šmale najbrže slonel na ograji. Ker je bil hodnik zaradi deževja polsek, mu je spodrsnilo, pri čemer je izgubil ravnotežje in padel v vodo.

Tragična smrt rodbinskega očeta.

12. novembra se je na novomeškem kolodvoru prišel dogodek, ki je povzročil zlasti med železničarji mnogo razburjenja. Pri premikanju vagonov je namreč prišel pod kolesa premikale Filip Schemerl.

Kakor izpovedujejo očividci, je Schemerl 12. nov. vodil premikanje in raziriranje vagonov. Schemerl je hotel med premikanjem okrog 10. zvečer skočiti na vagon, a mu je spodrsnilo, da je padel naravnost pod kolesa. Pretresljiv krik ponesrečenca je opozoril njegove tovariše na strašno nesrečo. Strojevodja je hitro ustavil lokomotivo, dočim je železniško osebo odhitelo na kraj, odkoder je bilo čuti smrtno hropenje ponesrečenega Schemerla. Ko so ga za si obvezali, so ga nevtrogoma prenesli v kandiško bolnico, kjer pa je radi prevelike izgube krvi podlegel poškodbam.

Premikale Schemerl zapuša ne-utolajljivo vdovo ter dva nepre-krbljena otroka: 15-letno hčerko Hildo in 16-letnega sina Filipa.

Pokojnik je bil star 41 let ter je imel 22 let službe pri železnici. Njegovo predpostavljeno ga slikajo kot vestnega in marljivega uslužbenca, a njegovi tovariši kot prijetnega družabnika.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Peter Zgaga

Pri neki debati so razpravljali o razmerju med zakonskim mo-žem in ženo.

— Jaz nimam nobenega usmiljenja z možem, ki pretupa svojo ženo — je rekel govornik.

— Mužiček v zadnji klopi je pa zamrmral: — Mož, ki lahko svo-jo ženo pretupa, ne potrebuje no-benega usmiljenja.

*

Jaz se smatram za zelo uvaževanega človeka. To je megalomani-zem, kot se reče podomače.

Nekoč so me povabili na neko party. Najhja party, komaj pet-najst oseb je bilo povabljenih.

Obljubil sem, da pridem, v zad-njem trenutku so pa na nastale nepričakovane zapreke.

Nisem in nisem mogel iti.

Moja dolžnost je bila, da bi se pravočasno opravičil, pa se nisem. To nikakor ni bilo lepo in ga-lantno.

kakešno bi radi nekateri uvedli za žensko sezono.

Iz Jugoslavije.

Ciganska bitka

V bližini občine Vajnska pri Semberu sta se spopadla dva so-vražna ciganska tabora. Pretep se je razvil v pravento cigansko bit-ko. Obe ciganski tolpi sta se sre-čali na cesti in se stlepi. Bitka je končala z enim mrtvecom in enim težko ranjenim. Zakaj je nastal spor med cigani, ni znano. Pretep med njimi pa je nastal, ko je ne-ki cigani udaril svojega nasprotn-ika s sekuro po glavi. To je bil Anton Miković, ki se je zgrušil mrtve na tla. Nato je njegov brat Gjuro zabodel napadalca z vilami v prsa in ga težko ranil.

Orožniki so aretirali 32 ciganov, ki so se udeležili ciganske bitke.

Čuden samomor.

Iz Subotice poročajo o nena-vadnem samomoru železniškega upokojenca Vagnerja. Mož je slu-žil pri železnici polnih 40 let. Pred kratkim je bil upokojen. To je starega železničarja tako potelo, da je sklenil umreti tam, kjer je preživel vse življenje. Te dni je odšel na kolodvor in skočil med dva vagona, ki ju je lokomotiva premikala na kolodvoru.

Nenavadnega samomorilca so po-tenili izpod koles vsega razne-sarjenega. V njegovem žepu so našli poslovalno pismo, v katerem pravi: Vse življenje sem prebil na železnici in zato sem hotel na nji tudi umreti.

Neznani utopjenec.

7. novembra je neki seljak vprašal nadzornika posestva šumarske fakultete v Zagrebu, če se že od-peljalji utopljencev v mrtvašnico. Nadzornik se je začudil in odgo-voril, da ne ve za nobenega utoplj-jenca, nakar je seljak odgovoril, da mole iz potoka Blizanceve že več dni noge neznanega utopljence. Nadzornik se je takoj prepri-čal, da govori kmet resnico in je obvestil policijo. Prišla je komi-sija, ki je utopljencev potegnila iz potoka, kar pa ni bilo lahko, kaj-ti truplo je bilo zakopano v bla-tu od meč do glave. Z vrvmi ni so mogli izteči trupla iz potoka, ker so se potrgale. Šele z verigami se je posrečilo izvleči zakopano truplo iz potoka.

Utopljencev je bil oblečen v na-vadno delavsko obleko. Na hrbtu je imel torbo, v kateri je bil koš-ček kruha. Sodi se, da je star ka-kih 70 let. Bil je najbrž berač, tarec je šel ponoči najbrž ob po-toku. Ko je hotel prekorajti vo-do, je padel v potok in utonil. Vo-da ga je odnesla naprej do kraja, kjer so ga našli.

OPOMIN

VSEM ONIM, ki imajo pri meni kaj spravljenege, kakor naprimer oblike ali kaj drugega, da pride vsak po svoje, ali naj piše radi se-litve. — Peter Usay, Box 14, Darbin, W. Va. (3x 3041)

Zenska moda

kakešno bi radi nekateri uvedli za žensko sezono.

Lepi gostiteljci sem se izza ti-stega dne na vse načine izogibal. Po štirinajstih dneh sva se pa vse-eno slučajno sestala.

— Oprostite, gospa, — sem se hitel opravičevati, — oprostite, ker nisem prišel in ker nisem prej povedal, da me ne bo.

— Oh, — se je zasmejala, — le brez skrbi bodite. Ne bo nikake za-mere. Sicer sem pa prav mislila, da ste bili pri nas. Ker pa pravi-te, da vas ni bilo, vam verjamem. Tudi brez vas smo se izvrstno za-bavali.

Ljuboznajva ženica je zjutraj našla svojega moža:

— Torej, kje praviš, da si bil večeraj zvečer?

— In saj sem ti že sinoti pove-dal, da sem se s prijatelji malo zabaval v Elisabeth Streetu.

— Lažeš! — ga je prekinila, — Vidiš, kako grdo lažeš. Ko si pri-šel sinoti domov, si pa rekel, da ste bili v Elm Streetu. Vidiš, ka-ko grdo lažeš.

— Ne, nič ne lažem. V Elisabeth Streetu smo bili. Toda sinoti pri najboljši volji nisem mogel izpre-govoriti besede Elisabeth.

Glava me boli. Strašno me gla-va boli, — je tavalni dragi rojak.

— Kako to? Saj nisi bil nikjer ta teden.

— Ne ta teden, ampak pred tre-mi tedni sem bil na banketu. In sampanjca smo pili.

— Vem, — je odvrnil tovariš, — da povzroča sampanjce glavobol in druge hude posledice, toda, da bi te po treh tednih glava bolela, tega pa ne razumem.

— O, to je povsem unevno. Daneš zjutraj so mi poslali račun za vse, kar sem pojedel in popil na banketu.

Oče je svaril svojega sinčka.

— Ti, kaj pa bo s teboj. Baš danes mi je pisal tvoj učitelj, da te ne more in ne more naučiti no-bene stvari. Kaj pa je to?

— Ah, oče, — je vzdihnil sin-ček, — saj se mi je takoj zdelo, da naš učitelj ne more biti dosti vreden.

Umirajoči zakonec je rekel svo-ji slaki zakonski ženici: — Zdaj mi prav popraviči povej, če si mi bila vedno zvesta. Saj je vseeno. Skodovati ti ne more nič, če mi po-praviči poveš, jaz bom tako ali tako umrl.

Sladka ženica si je obrisala sol-ze, malo se je zamislila, nato ga je potelazila z besedami: — Ah ja, morda pa vseeno ne boš umrl ...

Borbar je rekel boardingbosu: — Oprosti mi, toda ne morem drugače. S tvojo ženo sva se skre-gala in zato bom šel drugam na stanovanje.

— Le pojdi, srečen človek. Za-vidam ti. Midva se kregava, odkar sva poročena. Toda jaz revež ni-kamor ne morem.

ŠKODA, KI JO JE POVZRO- ČIL IZBRUH

Zadnje vesti iz Rima vedo poročati, da se je bruhanje Etne nekoliko poleglo. Medtem je treba podčrtati, da je lava uničila kraj Carrabba. Rokav lave je pri Carrabbi pet kilometrov širok.

Na predlog ministra Giurattija, ki je bil sprejet od Mussolinija v dolgi avdijenci, je v načelu sklenjeno, da bo fašistična vlada pozidala uničeni Maseali na primeren terenu. Prebivalstvo dobi ne barake, ampak hiše, ker je izkušnja s potresom l. 1908. v Messina pokazala, da se barake ne drže več nego deset let, stanje pa malo manj kakor hiše. Službena agencija javlja, da znaša doslej nastala škoda 120 milijonov lir, v našem denarju približno 350 milijonov dinarjev.

Kardinaj Nava je iz Vatikana pozval svecenstvo, naj gre na roko nesrečnemu prebivalstvu, in naj zlasti prireja procesije in molitve, da se katastrofa ne poveča. Med tem pa se je odprlo na Etni novo žrelo, iz katerega vre lava v petih rokavih.

"PRILOŽITE FOTOGRAFIJO"

Dan na dan čitamo v novinah oglase, kjer išče ta ali ona tvrdka uslužbenca ali uslužbenko. Povsod se zahteva navadno tudi fotografija. Delodajalci namreč mislijo, da slika pove vse ali marsikaj in radi psihološko preštudirajo tistega, ki se jim nudi v službo.

"Journal of Experimental Psychology" je z ozirom na zahtevo po fotografijah napravil zanimiv poskus, ki se je končal zelo interesantnim rezultatom. Navzven si je slike štiridesetih oseb v sedanji starosti in pred 25 leti. Ti ljudje so sedaj inženjerji, profesorji, učitelji, odvorniki, bankirji, obrtniki in delavci. Slike izpred 25 leti so dobili v proučevanje dijaki praktične psihologije, ki jim je bilo naloženo, da morajo napraviti svoje zaključke. S pripombo, da je polovica ljudi, ki jih predstavljajo slike, uspelo, polovica pa ne, so dijaki vzeli slike in jih nesi domov. Ko je bilo treba povedati sodbje, so prišli na dan čudne stvari, ki so na koncu izpričale, da ne more nihče po sliki presoditi, kolika je inteligenca človeka, ki išče službo. Navidez nemarni in topi ljudje so mnogo inteligentnejši kakor si jih navadno predstavljamo, mnogi gizdalini, ki se lepo in čedno nosi, pa skrivajo pod gladko masko le sprlevala svojega ubožstva.

NAČRT ZA UNIČENJE PARIZA

Ne mislite, da ta načrt obstoji, ne, nasprotno, o njem se samo razpravlja. Francoski inženjerji se razmišljali o tem, kakšna bi bila usoda njihove prestolice, če bi na Pariz navalilo 800 aeroplanov, ki bi vrgli 350 ton eksplozivnih snovi. Prišli so do soglasnega zaključka, da bi bil Pariz v tem primeru izročen žalostnemu poginu.

Če bi sovražna letala napadla Pariz v skupinah po 50 in 50 in bi privršala v večernem mraku ter bi spustila na mesto 150 ton plinov ter 20 ton vžigalnih bomb, torpedov in drugih uničujočih predmetov, bi bil Pariz jutraj v razvalinah. Napad bi zadostoval za porušenje 3000 poslopij, letala pa ne bi bila primorana izgubiti več nego 10 edinic, če bi obrambi ne uspelo prebrati sovražnika pred začetkom atake.

ZA RAVNOPRAVNOST TEMNOPOLTIH DELAVCEV

Izvršilni odbor južnoafriške rudarske zveze je sklenil, da se na letnem obnem zboru zveze zavzame a odpravo takimenovalne "barbne ograje" in predlaga, da se sprejmo v organizacijo vsi drugače opravičeni delavci, neglede na plemo.

Moj obisk v domovini.

Piše Josip Birk, ml.

Po več letih bivanja v Združenih državah sem se namenil, da enkrat obiščem svoj rojstni kraj. Odpotoval sem iz New Yorka 9. julija t. l. na parniku "Aquitania".

Vožnja po morju smo imeli izvanredno lepo vseh šest dni. Imeli smo dobro postrežbo in obilo zabave.

Vožnja po železnici od Cherbouga je bila precej dolga, toda minila je dosti hitro, ker peljal sem se proti domu.

Peljal sem se skozi Švico, Nemško Avstrijo oziroma Tirolsko. Skozi Švico smo se vozili podnevi. Imel sem prihoditi videti krasne pokrajine. Po dolinah vse v cvetju, gori višje v Alpah pa sneg. Na oknih vse polno rož, baš tako kot pri nas v Sloveniji. Vlak je drvel mimo približno 20 milj dolgega Čurškega jezera. Človek se kar ne more nagledati te naravne krasote.

17. julija, to je po osemnem vožnji, smo dospeli na mejo Jugoslavije, na Jesenice. Prej sem večkrat čital in slišal, kako surovo ravna jugoslovanski carinski uradniki pri reviziji, kar pa ne odgovarja resnici.

Na vlak so prišli carinarji — Slovenci, kateri so nas prav pod domače pozdravili, tako da potnik, kateri pride v Jugoslavijo precej dober vtis. Seveda se dobi sem in tja kak surov uradnik, a jaz za časa bivanja tam nisem prišel v dotiko z nobenim takim.

Dve uri potem, ko smo zapustili Jesenice, se je vlak ustavil v beli Ljubljani, prestolici Slovenije.

S prijateljem sva se peljala v hotel, kjer sva se umila in malo okrepčala. Bil je krasen dan. V sobi nisva mogla ostati čeprav sva bila utrjena od dolge vožnje. Obema se je mudilo domov, zato sva se opoldne ločila.

Prijatelj se je odpeljal na Ig, jaz pa v Dob pri Domžalah.

Popisati ne morem, kako mi je bilo pri sreči, ko sem se peljal proti domači vasi. Vsak, kateri je že šel po več letih domov, bo sam najbolje vedel. Vsak hriček, vsako drevo, vsaka cerkev in sploh vse se mi je zdelo tako lepo. Včasih, ko sem bil še doma kot otrok, se takih stvari sploh napačim. Bil je čisto jasn dan. Kamniške planine (slovenska Švica) so se krasno bleščale pred menoj.

Prav lepo je priti domov, če te domači ne pričakujejo. V par dneh sem si nato ogledal domačo vas, obiskal sosedo, sošolce in sorodnike, potem sem pa začel romati po lepi Sloveniji.

V Ljubljani sem bil dostikrat, včasih trikrat na teden in tudi po tri dni skupaj. Mi je prav ugajalo. Ljubljana je vedno bolj moderna. Ceste lepe, novo tlakovane, posebno Miklošičeva, Aleksandrova, Tavčarjeva in še več drugih. Avtomobilov je tudi že precej. Pred hotelom Slon, kjer je večina čakalo po 20 in še več izvoščkov, jih je sedaj komaj pol dučata. Nasproti, to je pred kavarni Emona pa stoji pa 15—20 avtomobilov (taksijev). Vidi se jih pa tudi vedno na glavnem kolodvoru. Avtobusi vozijo klinevo iz Ljubljane na Tržič-Blagovico-Vrhniko, Domžale, Lukovico, Dev. Mar., Polje, Grosuplje, Zagreb in še razne druge kraje. Cene tudi za tamkajšnje razmere niso pretirane.

Zagreb je mali Pariz. Moderni hoteli, restavracije, trgovine, lepe, široke, tlakovane ceste, vse to prav nič ne zoostaja za marsikaterim ameriškim mestom. Moda, posebno ženska, in šminka to vse je velemesto. Življenja je več ob dveh ponoči kot pa v Ljubljani ob desetih zvečer. Zagreb je tudi centrala jugoslovanske trgovine.

Enkrat v avgustu sem bil tudi v Mariboru. To mesto pa še precej zaostaja za Ljubljano in Zagrebom. Naselilo se je pa tam precej naših rojakov iz zasedenega ozemlja. Oglasil sem se pri učitelju Poljšaku v splošni bolnici. Ka-

ker sem pozneje izvedel, ga sedaj ni več tam. Videl sem, na kakšen način je on zdravil raka. Govoril sem z več bolniki, kateri so ga prav pohvalili in mi pripovedovali, da jim je on dosti pomagal. Gospod Poljšak mi je rekel, da bo prišel v Ameriko. Ž njim pride tudi soproga in naš rojak Pepe Kožel, s katerim sta že dalj časa skupno delala eksperimente.

Od tam sem šel na Brežice, Bistrico, St. Peter pod Sv. Gorami, Grobelno, Celje in Dobro.

En teden sem prebil v Kamniških planinah. Šel sem do izvora Bistrice, na Kokoško Sedlo, Grinovec in čez Skalec na Krvavec. Šel sem za dober teden v Italijo. Bil sem v Postojni, Slivnici, Žejah, Zagoru, Bukovu, Prestranku in več drugih vaseh pri Postojni.

Ogledal sem si krasno Postojnsko jamo. Posebno se mi je dopadla nova takozvana kristalina jama. Delavei notri so sami domačini, seveda morajo govoriti italijansko.

Iz Postojne sem se peljal v Trst, kjer sem ostal en dan, in iz Trsta z vlakom v Benetke, kjer sem bil tri dni.

V Benetkah ni več tako strogo kot je na meji. Govoril lahko jezik kakršnega že znaš, ker je dosti tolnačev in vodnikov. Fašistov tudi ni videti toliko kot v Trstu in Postojni.

Najlepši kraj sem pa prihranil za nazadnje. Čitateljem je bolj znan kot drugi kraji. Bil sem na Bledu ob priliki narodnega praznika. Imam od tam tudi več slik. Videl sem tudi jugoslovanskega kralja in kraljico.

Razmere v Jugoslaviji so se v zadnjih par letih precej izboljšale. Seveda je treba še par let malo več skupnega dela in Jugoslavija si bo lahko še dosti opomogla. Imava vse pogoje za lepo bodočnost. Za vojno niso prav nič navdušeni in po mojem mnenju smo radi tega lahko brez skrbi.

Vreme mi je bilo naklonjeno ves čas bivanja v Evropi.

Konec oktobra sem prebil največ v krogu svojih domačin. Prišel je pa prehitro čas ločitve, katera je bila težka. Upam pa, da to ni bil moj zadnji obisk. Kdor gre v domovino, naj si ne vzame manj kot tri mesece časa. Jaz sem bil malo čez štiri mesece, pa če bi bil še en čas.

Vožnja nazaj pa ni bila tako lepa kot pa je bila tja, morje je navadno jeseni slabše kot poleti. Poletje 1928 mi bo vedno ostalo v dobrem spominu.

Pozdrav vsem domačim, kateri vem, da bodo čitali, ker jim prav ugaja list Glas Naroda.

TRAGIČNA SMRT FRANCO- SKEGA LETALCA

Slavni francoski vojaški letalec Chapeau, ki se je med vojno opetovano odklopal, je umrl tragične smrti. Pomotoma so ga ustrelili kot vlomilec. Pariški tovarnar nagrobnih spomenikov je stopil na praznik vseh svetih v skladišče, kjer je zaslišal sumljiv ropot. Oborožil se je in stopil znova v skladišče, da se prepriča, kdo se je splazil vanj. Našel je neznanega moškega, ki je v skladišču mirno spal. Ne da bi čakal, da se prebudi, ga je ustrelil. Pognal mu je dve krogli v prsa in nesrečnej je oblezel mrtev.

Preiskava je pa dognala, da je neznanec iskal v skladišču zavetišča pred nalivom. Lahko si mislimo presenečenje francoske javnosti, ko so v ustreljenem spoznali junaka letalca Chapeaua. Značilno je, da je Chapeau, ki je opetovano tvegalo svoje življenje v boju za domovino, živel zadnja leta v veliki bedi in da ni bilo nikogar, ki bi se zanj zavzel.

Taka je pač usoda mnogih junakov, ki so morali prenašati vse vojne grozote, dočim so vojni dobičkarji sedeli doma in na račun idealistov obogatili.

PREROKOVANJA ZA L. 1929

Še mesec imamo do novega leta, pa se že oglašajo preroki s preročanstvi, kakšno bo l. 1929. Izšel je namreč "Kozmozofsko-astrološki koledar za l. 1929.", ki prinaša te napovedi:

V splošnem bo l. 1929. leto neprijetnosti. Politika bo zmešala glave tistim, ki se z njo pečajo, denarne skrbi bodo velike in borze bodo doživljale močne pretrese.

Vremenski koledar ni takisto nič kaj rožnat. V januarju in februarju bo močno snežilo—kakor navadno vsako leto. Pozneje bo vreme prijaznejše. Zimske neprijetnosti bodo v glavnem veliki vojaški manevri na morju, potresi in eksplozije. Pisatelji in založniki bodo imeli v teh mesecih bogato žetev. Pomlad se bo začela s poplavi, ki bodo ob svojem času uplahlile. Silno mnogo bo možitev in še več porodov. Poletje priinese vsakovrstne senzacije: vojaške in politične napetosti, kriminalne afeze itd. Podobno bo tudi v jeseni, ki jo bo tem lažje prenašati, ker bo izšel tedaj že nov koledar za l. 1930.

FRANCOSKI URADNIKI NE SMEJO V RUSIJO

Francoski uradniki ne smejo potovati v Sovjetsko Rusijo. Tostvarno prepoved je pravkar izdal ministrski predsednik Poincare.

Bivša princesa — služkinja.

— Sem princesa, moj oče je bil ni trajal dolgo. Strie je zvedel potomec ene najstarejših ruskih plemiških rodbin, moja babica pa in morala sem bežati pred njegovo iz rodu perzijskih šahov. Jaz sem zdaj služkinja v Surrey.

Tako je izjavila v pogovoru z novinarji princesa Alla Mesčerska. Pripovedovala je novinarjem o svoji tragediji in težkih izkušnjah, ki jih je doživela že kot 20letno dekle. To je čudovita storija princese, ki je poznala sijaj carskega dvora, ki je bila obdana z razkošjem orijentalnih mogotcev, a zdaj si mora služiti kruh kot služkinja. Princesa Mesčerske polt, črni lasje in izrazite modre oči pričajo, da teče po njenih žilah plemiška kri. Toda na rokah se ji pozna, da mora opravljati naporno delo služkinje, pospravljati po sobah, brati itd. Na vprašanje, je-jo jo je prisilila ruska revolucija prijeti za delo, je princesa odkimala z glavo.

— Ne, — je odgovorila. — Imela sem očima in ni se mi godilo dobro. Poslali so me v glasbeno šolo, kjer sem imela same starejše sošolke. Učile smo se samo živeti v veselju in zabavi. Potem je prišla svetovna vojna. Moj oče je umrl. Kmalu za njim je umrla tudi moja mati. Podedovala sem njene dragulje kot edino premoženje, kajti vse drugo so nam zaplenili. Zaljubljena sem bila v nekega častnika, ki je pa tik pred poroko na bojišču padel. Povsod sem videla smrt. Začela sem obupavati, toda nenadoma je prišla pomoč. Strie me je pripotoval, da so me sprejeli v belo armado, kjer sem postala vohunka. To je bila burno doba mojega življenja. Komorkoli je krenila bila armada, sem šla z njo, toda za svoje usluge nisem zahtevala plačila. Po porazu bele armade sem odpotovala v Carigrad s stricem, ki je tudi moral bežati iz Rusije. Mislite si moj položaj. Vsi, ki sem jih ljubila, so bili mrtvi. Izgubila sem tudi domovino in domotožje je bilo osobito spočetka tako silno, da nisem bila za nobeno delo. Moje sile so bile izčrpane, telo je hotelo umreti, duh se je pa krčevito oklepal življenja. V ta konflikt med duhom in telesom je posegla ljubezen. Temu čustvu pravimo ljubezen. Zdaj, ko se oziram nazaj, bi ga ne nazvala ljubezen. V moje življenje je posegla narava, ki se vedno in povsod upira smrti. Mož v katerega sem se zaljubila, je bil visok angleški uradnik. Toda bil je že oženjen.

Alla Mesčerska je vzdihnila in nadaljevala: Z ljubečkom sva se morala tajno sestajati. Vzhod, osobito pa Stambul krije v sebi vse polno presenečenj in nevarnosti za mlada sra. Moj roman pa

FAŠISTOVSKA HIMNA — UKRADENA

"L' Observateur", glasilo "Italijanskega odbora za politične in socijalne študije", ki izhaja pod ravnateljstvom znanega italijanskega publicista Armanda Zanettija v Bruslju, je v svoji številki od 24. oktobra tega leta objavilo naslednjo zanimivo opazko:

"Kako to, da so se do pred nekaj meseci vsi italijanski radijski koncerti končavali s 'kraljevo koračnico' in se je sedaj 'kraljeva koračnica', ki je vendar še vedno edina službena italijanska himna, odpravila in se je postavila a njeno mesto fašistična himna 'Giovinezza'?"

"Ali vas zanima glasba 'Giovinezza'? Torej vedite, da je v resnici fašistična; predvsem se zdi, da je ukradena, in potem takem se me je k sebi in mi ponudila koda, da ni italijanska. V resnici je le slovenska narodna pesem: fašisti pa so jo opremili s tako protikrščansko poganskim besedilom, omamil. Ko je bogati Turek bno spogledala. Turek je bil prepričan, da sem omamljena in ho-

tel me je objeti. Navidezno se mu nisem protivila. Še iz časov, ko sem služila v beli armadi, sem kolikčak pevskega ušesa, spozna takšno bodalo. Čim me je objel, sem na himna je bila sicer že predmet mu nastavlja bodalo na vrat, re- ostremu spopadu med dvema ita- koč, da je ostro nabrušeno in da lijskimska skladateljema. Pred ga zabodem, če me ne izpusti. Umaknila sem se k vratom, jih ljanskih listih, a končno je jav- previdno odprla in pobegnila.

Iz Francije sem odpotovala v datelju Florentinen, ki je dokazal, Anglijo, misleč, da me čaka tam da je pesem zložil še za časa svetov- ne vojne, na soški fronti. In mož se sestala z znanim Angležem. An- je v resnici — kradel. Fašistična gleščine pa nisem razumela. Zna- lega ko plagijat treh naših pesmi, sed. Mladi Anglež je bil zelo pri- ki jih je 'Giovinezza' skla- telj slišal iz strelskih jarkov, v katerih se je kratkočasilo z njimi je zasnil, sem privolila v za- govoje naše narodnosti. Začetek 'Giovinezze' je začetek znane nato bi se ne bilo tako hudo, da me še obnarodole umetne pesmi "Eno usoda ni zanesla v angleške raz- mere. Čakal me ju hud udarec. prehod je do pičice natančno vzet Šele po poroki sem zvedela, da je navaden delavec. Znam se pri- lagoditi siromaštvu, ignorance pa ne prenesem. Mož je bil tako ome- ni. Po izobrazbi sploh ni hrepe- nel. Kmalu sem spoznala, da z njim ni mogoče živeti in sem ga zapustila.

Ostala sem brez sredstev. Ker ni bilo drugega izhoda, sem spre- jela mesto pomočnice v kuhinji nekega velikega hotela, Napolne- ga dela nisem bila vajena in zato sem kmalu zbolela. Poslali so me v bolnico in ko sem okrevala, je bi- lo moje siromaštvo še večje. Dva dni nisem ničesar jedla. V skraj- ni sili sem se obrnila na neko do- brodelno ustanovo, ki sem ji nekoč poslala znatno podporo.

Zdaj sem služkinja pri bogati angleški rodbini. Gospodarjev sin mi je že opetovano priznal, da me ljubi in njegova mati se temu ne protivi. Toda problem ni tako enostaven, ker sem zaljubljena v drugega. Ko se je raznesla vest, da sem bivša ruska princesa, so se vsi angleški listi zanimali za moje usodo. Neki dnevnik je poslal k meni posebnega poročevalca, ki mi je že na prvi pogled zelo ugajal. Dejala sem mu samo, da sem siromašna in da sem morala bežati iz Rusije. V novinarju sem spoznala moža visoke srčne kulture in kmalu sva si bila dobra prijateljca. Ne vem, ali me lju- bi, pač pa vem, da ga ljubim jaz.

Dam se ločiti od Angleža s katerim nisem mogla živeti. Kot reporterjeva žena bom seveda tudi siromašna, toda to nič ne de. Poznam bogastvo in vse, kar se da z denarjem kupiti. Kot žena pravljicega princea bom preprosta, ljubljena žena in morda tudi mati, kar nikoli v življenju nisem bila.

Okostnjak s puško.

Na Salvenbergu na severnem Tirolskem so našli okostnjak in po leg njega puško. Ugotovili so, da to ostanki nekega Aschaberja, ki je pred 10 leti na lovu ponesreči ustrelil svojega očeta in nato izginil.

Aschaber se je ustrelil.

UNIVERZO V BUDIMPEŠTI

so zaradi neprestanih izgrediv za- pri, dokler se ne zajamči mir in red.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI.

ČITAJTE!

FORD IN NJEGOVI DELAVCI

EDEN IZMED MNOGIH ZANIMIVIH ČLANKOV,
KI JIH VSEBUJE

Slovensko-Amerikanski Koledar za 1929

CENA 50 CENTOV

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Samotar iz West Enda.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za "Glas Naroda" priredil G. P.

27

(Nadaljevanje.)

Tega se je bala Sara v notranjem, ker je spoznala boljše kot njen a delom preobčutni oče, rizične, spojene z temperamentom Molly.

V zadnjem času je bila Molly razdražljiva, ki se je le malo prilagajala njeni občutno zelo hladni naravi in Sara ni znala pojmovati tega. Konečno pa se je približala zadnji z direktorja vprašanju.

— Kaj je napakega, Molly?

Molly je šepela v najbolj veliki naslonjaki poleg ognja, kadila neke vrste cigarete ter jih nedežno priti, nepot izkajene. Na vprašanje Sara je dvignila oči, srenco izvalnosti v njih.

— Zakaj naj bi bilo kaj napakega? — je odvrnila, odlično v defenzivi.

— Jaz ne vem, a sem prepričana, — je odvrnila Sara dobrodušno. — Gotova pa sem, da je nekaj. Pojdi, ven s stvarjo, ti veliki baby!

Molly je vzdihnila, knjižna strastno za trenutek ter vrgla nato cigareto v ogenj.

— Well, da, — je končno priznala. — Nekaj napakega je.

Vstala je ter zila na Sara, kot velik, zmeden otrok.

— Jaz, — jaz sem dolžna nekaj denarja.

Sara se je zavleda očičnega udarca.

— Koliko? — je vprašala ostro.

— Je precej, — celih dvajset funtov!

— Dvajset funtov! — To je bila gotovo velika svota za Molly, kajti njen letni izdelek za obliko je značil le malo več. — Kaj na svetu si pa počela? Ali si kupovala novo bala? Kje pa so dolžna? Pri Carr & Bishop? — Omenila je glavno prodajalno v Oldhamptonu.

— Ne, Jaz sploh nisem dolžna v nikaki prodajalni. To je dolg za — Bridge. — Priznanje prišlo precej hitro.

Obraz Sara je postal zelo resen.

— Molly, ti mala bedakinja, ti vendar nimaš nobenega posla igrati bridge. Kje pa si igrala?

— O mi igramo včasih v študijah, kadar je luč prosila za slikanje, saj veš.

— Ti meniš, — je rekla Sara, — da igrajo ljudje iz umetniškega kluba?

— Da.

Sara se je zamislila. Vedela je, da je Molly enajst najmlajših članic tega kluba nedgovornih in razposajenih ljudi in privatno je smatrala, da je napravil Selwyn veliko napako, da ji je sploh kdaj dovolil pridružiti se temu klubu. Vključeval je, kot je izvedela poton poizvedovanja, najbolj lahkoniselnne elemente družbe v Oldhamptonu ter je bil razvnetega čoprt za začasnno članstvo umetnikom, ki so prišli iz drugih delov dežele, da slikajo v okoliščini. Več kot eno dobroznano ime je nastopalo v seznamu začasnega članstva in razvnetega tudi imena diletantov, katerim je pomenjala prostost umetniškega življenja od konvencije deseti več kot pa umetnost sama.

— Jaz ne razumem, — je rekla Sara počasi, — kako so te pustili igrati naprej, dokler nisi bila dolžna dvajset funtov. Ali ne poravnate po koncu popoldanske igre?

— Da, Jaz pa sem izgubljala močno — in nekdo mi je posodil denar.

Molly je zardela ter prosila z velikimi, potočnimi očmi. Bilo je težko biti jezen nanjo, a Sara je ojačila svoje sree.

— Ti nisi imela nobene pravice izposojati si denar, — je rekla, ne kratko.

— Ne, Jaz vem, da bi ne smela. Pa videl, jaz sem mislila za gotovo, da bo dobila ves denar nazaj. — Jaz nisem mogla prositi očeta za nič. Vsaki belci, ki ga more prihraniti, gre za nekaj, brez česar ne more mati izhajati, — je dostavila deklica z nevažno trpkostjo.

To zadnje dejstvo je bilo nepobitno in Sara je ostala molčeča. V svojem duhu je smatrala Mrs. Selwyn za neke vrste vampirja, ki izsesava vse, kar je bilo dobrega in sladkega v življenju onih krogov, — celo v življenju njene lastne hčerke. Vpraševala se je, če ta ženska spoznava, da je mesto pomoči, za katero so poslani vse matere v ta svet, le ovira in napotje?

— Jaz ne vem kaj storiti, Sara, jaz res ne vem. — Ponižni glas Molly je pretrgal tok Sarahinih misli. — Vidiš, najhujše pri tem pa je, — in zopet je globoko zardela, — da sem dolžna denar moškemu. Onegavno je dolgovati denar moškemu! — je dostavila z zatrdnim razburjenjem.

Dve črni črta sta se pojavili med obrvmi Sara. To je bilo hujše kot je ona domnevala.

— Kdo pa je? — je vprašala Sara končno, mirno.

— Lester Kent.

— In kdo je in kaj je ta Kent?

— On je umetnik iz izbire, Jaz mislim, — je popravila Molly, — on je zelo dobrostoječ — ter slika le za zabavo. On prileti pogosto iz mesta za en mesec ali dva ter vzame začasnno članstvo našega kluba.

— In on ti je posodil ta denar?

— Da, — je priznala osramočena.

— Well, on mora biti plačan takoj. Razumeš, takoj! Jaz ti bom dala dvajset funtov — in ti ne smeš nadlegovati svojega očeta raditega.

— O, Sara, ti si dobrotnica!

V trenutku so izginile skrbi z ramen Molly. Žarela je na svojo rešiteljico z najbolj razorožujočo hvaležnostjo.

— Čuhaj trenutek! — je nadaljevala Sara trdno. — Ti si ne smeš nikdar več izposojati od Mr. Kenta — ali kakkega drugega.

— O, ne bom, zares ne bom! Molly je bila iskrena v svojih zagotovilih. — Jaz sem bila dovolj v zadregah raditega. Čeprav je bil Lester Kent v resnici zelo prijazen. Rokel je, da ne pride stvar v poštev.

— Ali je res rekel? — je vprašala Sara gromko. — Koliko je pa star, ta Lester Kent?

— Koliko je star? O, petintrideset ali štirideset mogoče. Jaz v resnici ne vem. On je one vrste človek, na kojih starost človek ne misli.

— Na vsak način pa je star dovolj, da ve boljše kot posojati ti denar, da igraš z njim bridge, — je komentirala Sara. — Jaz želim, da bi ti opustila igranje, Molly.

— O, jaz bi ne mogla! Mi igramo za zelo majhne uloge. To je tako strašno zanimivo, Sada! In ti veš, ta prostor je tako prst kot upala, če človek ne počne kaj. Zadolžila pa se ne bom zopet, — zares ne!

(Dolja prihodnjic.)

BRAT JAPONSKEGA CESARJA

princa Chiehihito in njegova žena, hči bivšega japonskega poslanika v Združenih državah.

K položaju na Romunskem.

Izbruh vladne krize je prišel na zunaj sicer precej nepričakovano, toda že dalje časa so prihajali glasovi, ki so napovedovali važne politične spremembe. Kontrolirati ni bilo mogoče teh napovedi, ker so se tudi poprej že ponovno pojavile, ne da bi bile primarne uresničevanje. Zdelo pa se je, da zeli regentski svet omiliti notranjo napetost v državi in ker je brezpogojno gotovo, da se more omiliti nevarnost samo, ako se odstrani režim liberalne stranke se je Bratianova vlada začela majati. Na zunanjo se je sicer a kriza sprožila nenavajno naglo, tako, da je bila menda liberalna stranka sama presenečena.

Politična situacija, ki je nastala z demisijsko Bratianovega kabineta, je precej težavna. Dosedanje izjave vodilnih romunskih politikov iz raznih taborov, konsultacije in besopisne vesti kažejo v soglasju, da je položaj še vedno nejasen in da je prognoza še nemogoča.

Predvsem je važno, ne le za zgodovino krize, marveč tudi za rešitev krize same — vprašanje, kaj je bilo v prvi vrsti merilajna za afrent regentskega sveta proti liberalom. Imenujeta se predvsem dva vzroka. Prvi bi regentski svet rad praznoval desetletni osvojevanja in ujedinenja na ta način, da bi sodelovala pri slovesnostih vsa država z vsemi političnimi strankami. Ker je večina Erdeljev v taboru nacionalnega radikalizma. Stranka pa je kmetske stranke, ki stoji v najhujši opoziciji proti vladi, je bilo gotovo, da bo ta bojkotirala vse zavestno. Ker trdo veruje v svojo bodočnost, nima veselja za razne koncentracijske ter koalicijske načrte, marveč zahteva, naj se njej sami izroči vlada. Z njo je zvezana tudi romunska socijalistična stranka, kar pa ima bolj moralen kot faktičen pomen, ker so socijalisti v Romuniji zelo slabi.

Na sr di med tema dvema taboroma se nahajajo ostali politiki Ayerecu, Jorga, Lupu in kar je še stidnih imen. To so danes generali brez vojske; Bratianove vojte so njihove stranke ne za mo decimirate marveč naravnost uničile. Po pravih parlamentarnih običajih bi bile te osebnosti izločene iz območja političnih kombinacij. Romunska spajalica pa ji, da stva ni takšna. V Romuniji je marveč praksa, da oni politiki, ki dobijo volilni madat, tako rekoč čez noč zbero zopet svoje "pristaše", in da jim volilni dan prinese zadostno večino. To je po-ebno sedaj potrebno naglasiti, zakaj prav mogoče je, da eden od njih dobi mandat ter da organizira koalicijsko vlado. Ako bi ta hotela delati s parlamentom, bi se morala nekaj časa še opirati na liberali. Profesor Jorga bi sicer manj prihajal v poštev za vodilno vlogo, ker je znan kot pristaša bivšega prestolonaslednika Karla. Lupu ima z seboj del erdeljskih Romunov, in sicer pravoslavne tr je svoj čas delal skupno z narodno stranko; ta moment njegovo ceno gotovo za precej dvigne. Pred vsem pa je gotovo, da bodo ti možje bodisi za koncentracijsko kakor tudi za koalicijsko vlado, ker morejo v takem slučaju računati v bodoče na volilni mandat, kar je izhodišče njihove kalkulacije.

Prognoza za rešitev vladne krize je tedaj dosti težavna. Neposrednih volitev, ki so kardinalna zahteva nacionalnih znanstov, brzokne tudi londonski poslanik Titulescu ne bo nasvetoval. Možna bi bila tedaj nekaka prehodna vlada, ki bi morala ostati vsaj v rahlem soglasju z liberalci, a hkrati v nasprotju z nacionalnimi kmeti. Toja to bi ne bilo v skladu z uvodoma označenimi vzroki krize. Zato je treba počakati, kaj se doseže v pogajanjih po Titulescovem prihodu.

NENAVADNO RAZŽALJENJE VELIČANSTVA

Japonska sodišča se bavijo z ogromnim procesom, v katerem je oboženih 175 moških in žensk radi razžaljenja cesarja. Obtoženci so pristajali verske sekte Tenrikiyo, katere nauke, smatrajo japonske varnostne oblasti za žaljenje japonske cesarske hiše. Načelnik in začetnik te verske ločine Oniši aki, da so se v njem ponovno včlovečili božanski predniki današnjega mikada. Izdal je letak, v katerem dokazuje ta nauk svoje nove vere. Dasi v tem letaku ni prav nič žaljivega, vendar uradi ne dovoljujejo, da bi kdo izdal za prednika vladajočega cesarja. Zapri so tedaj celo vrsto Onišijevih pristašev in sodišča sedaj že tri mesece na vso moč iščejo paragrafa, po katerem bi lahko obsodili zločince. Onišijevih vernikov je skupno okoli 4000, po večini kmetov, ki so dali ustanovitelju vere ves svoj imetek, da si je sezidal lepo svetlobo, kjer se daje častiti kot božanski mikado prapraded.

Nesreča na morju.

Angleški parnik "Mensepool" je v bližini Lizarda zadel v parnik "Horn" iz Rige in ga potopil. Pet mož posadke je utonilo.

NAZNANILO.

Rojakom v Milwaukee, Wis., naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. JOE ZELENČ,

ter ga rojakom toplo priporočamo.

Uprava lista.

Kretanje parnikov .. Shipping News

1. decembra:
Paris, Havre
Homerie, Cherbourg
Hennland, Cherbourg, Antwerpen
Minucenska, Cherbourg

3. decembra:
Aquitania, Cherbourg
Leviathan, Cherbourg

5. decembra:
Muenchen, Cherbourg, Bremen
Le de France, Havre (NAS BO-LE DE FRANCE)
ZENE (IZLET)

Majestic, Cherbourg
Minneapolis, Cherbourg, Antwerpen
Lapland, Cherbourg, Antwerpen
Cleveland, Cherbourg, Hamburg
Conte Biancamano, Naples, Genoa
Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

11. decembra:
Saturnia, Trst
Deutschland, Cherbourg, Hamburg
Berlin, Cherbourg, Bremen

12. decembra:
Roma, Napoli, Genoa
George Washington, Cherbourg, Bremen

14. decembra:
Borngaria, Cherbourg

15. decembra:
Minutenski, Cherbourg
Hamburg, Cherbourg, Hamburg

17. decembra:
Paris, Havre

20. decembra:
Stuttgart, Cherbourg, Bremen

22. decembra:
Olympic, Cherbourg
Minneapolis, Cherbourg, Antwerpen
St. Louis, Cherbourg, Hamburg

27. decembra:
President Wilson, Trst
America, Cherbourg, Bremen

29. decembra:
Majestic, Cherbourg
Hennland, Cherbourg, Antwerpen
Minutenski, Cherbourg
Albert Dailid, Cherbourg, Hamburg
New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
Columbus, Cherbourg, Bremen

JULIJ MANIU

Julij Maniu, vodja romunskih kmetov in novi romunski ministrski predsednik, se je rodil 8. januarja 1873 v Simleu Silvaniei na Erdeljskem. Po izvršenih gimnazijskih študijah je študiral pravo na vseučiliščih v Klužu, na Dunaju in v Budimpešti. Že kot dijak se je bavil s politiko in je s svojimi slovaškimi, srbskimi in romunskimi tovariši osnoval dijaško zvezo narodnih manjšin v Budimpešti.

Po njegovi inicijativi je bil leta 1895 sezan kongres narodnih manjšin Ogrske, kjer so se postavile prve smerice za kasnejšo stranko manjšin, ki so jo tvorili Srbi, Slovaki in Romuni. Vodje te stranke so bili Maniu, dr. Milan Hodža in Svetozar Pribičević. Leta 1906 je bil Maniu izvoljen za poslanca v ogrski parlament, kjer se je zlasti boril za pravice manjšin in za splošno volilno pravico. Za svetovne vojne je služil od leta 1916 v avstrijski vojski. Prekrat ga je zatekel na Dunaju, kjer je osnoval romunski narodni svet.

Dne 1. decembra 1918 je bila sezvana konferenca narodnih predstaviteljev v Albi Juliji, ki je zaključila pridružitve Sedmograške k Romuniji. Maniu je bil tedaj predsednik sedmograške vlade. Naslednje leto je bil Maniu predsednik prve povojne vlade v Romuniji in je izvedel volitve v konstituanto. Po volitvah je odstopil in je na njegovo mesto prišel Vajda-Voevod. Kasneje je Maniu sprovedl fuzijo erdeljske stranke s zaranisti, ki jo vodi učitelj Mihalage, in z narodno stranko [Takeja Jonesca, leta 1926 je sklenil še pakt s socijalisti in začel ostro borbo proti stranki Bratianu, s katerim je nekočkrat bil v pogajanjih za se sestavo skupne vlade. Do tega pa ni prišlo, ker je Maniu zahteval nove volitve.

KONCERT A. ŠUBELJA

9. decembra popoldne, Waukegan, Ill.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih: Paris — 30. nov. (popoldne).

Paris — 17. dec. (popoldne).

Ile de France 7. dec.; 11. jan. (Ob polnoč.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebnih kabinah s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slavnostna francoska kuhinja. (Izredno nizke cene.)

Vprašajte katerega koli pooblaščenega ali
FRENCH LINE
19 State Street,
New York, N. Y.

SLOVENSKI AMERIKANSKI KOLEDAR

ZA LETO 1929

JE IZŠEL. — Letos je izredno zanimiv, ker vsebuje poleg koledarja zelo zanimive članke in povesti ter je opremljen s lepimi slikami.

Cena 50c.

BLAZNIKOVE PRATIKE

smo razposlali onim, ki so jih naročili.

Cena 25c.

Tudi nekaj iztisov
Vodnikovih Knjig
bomo prejeli ter jih poslali onemu, ki nam pošlje \$1.50.

STENSKI KOLEDAR

SMO RAZPOSALILI

Naročila pošljite lahko takoj in s tem nam omogočite, da vam tukaj vse odpošlemo kar boste naročili. Glede vseh pošiljatev bomo seveda tudi vselej v listu poročali, da vsakdo lahko ve, kdaj približno bo naročene knjige prejel.

V zalogi imamo še nekaj izvodov VODNIKOVH KNJIG LETA 1928 in jih zlat pošljemo skupno s gornjim naročilom za samo \$1.00, seveda dokler zaloga ne poidi.

KNJIGARNA

"GLAS NARODA"

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK CITY

NUDIMO VAM IZVANREDNO PRILIKO

in jamčimo prijetno in brezskrbno potovanje vsem rojakom, kateri se želijo udeležiti našega

BOŽIČNEGA IZLETA

DNE 8. DECEMBRA t. l.

s parnikom

"Ile de France"

našim rojakom najbolj priljubljen velikan francoske parobrodne družbe. Oprema, hrana in postrežba je itak slehernemu dobro znana in je vsako priporočilo nepotrebno.

V OSMIH DNEH V SLOVENIJI,

kjer Vas pričakujejo sorodniki, prijatelji in znanci. SEDAJ JE ŠE ČAS, da vredite vse potrebno za odhod.

Za ceno, preskrbo potovalnih listin in rezervacije obrnite se na

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

IZ ŠPORTNEGA SVETA

Znani basebalisti igralec Roger Hornsby.